

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9194/2024
23.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирна Вујовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 97/23 од 24.01.2024. године, у седници одржаној 23.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 97/23 од 24.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 97/23 од 24.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду Прр1 133/21 од 28.12.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезана је тужена да јој на име накнаде имовинске штете по основу повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 527.932,51 динар са законском затезном каматом од 15.09.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилца тражила да се тужена обавезе да јој на износ од 527.932,51 динара исплати законску затезну камату за период од 27.05.2011. године до 15.09.2021. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 69.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гжрр 97/23 од 24.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени законски услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, јер није потребно разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете тужили због утврђене повреда права на суђење у разумном року у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Београду против извршног дужника који је у моменту отварања стечаја имао већински друштвени односно државни капитал. Побийана одлука је у складу са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења ревизијског суда од 02.11.2018. године, о одговорности Републике Србије за накнаду материјалне штете настале због неизвршења правноснажних судских одлука, тако што Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа које су без њихове кривице остале неизвршене и у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року. У конкретном случају тужила је благовремено пријавила своје потраживање у стечајну масу стечајног дужника „Теразије“ а.д. Београд у стечају, по основу неисплаћених зарада. Закључком о листи утврђених и оспорених потраживања, тужили је делимично утврђено необезбеђено потраживање у трећем исплатном реду на име главног дуга и камате. Стечајни управник је извршио прерачун утврђених потраживања у делу који се односи на законску затезну камату по пропорционалној методи, сагласно Одлуци Уставног суда Републике Србије Уз 82/09 од 12.07.2012. године. Стечајни дужник је пословао са већински друштвеним капиталом, због чега постоји одговорност тужене због повреде права на суђење у разумном року и ненаплаћеног потраживања тужиле.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена. Одредба члана 403. став 3. ЗПП прописује да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року поднета је поднета је 15.09.2021. године, а вредност предмета спора је 527.932,51 динар. Како је наведени износ испод законом прописаног ревизијског цензуса, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић